Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 3218 SIX PAGES NGÀY THỨ BA 28 MAI 1929.— NGÀY 20 THÁNG TƯ, NĂM KỈ-TỊ SÁU TRƯƠNG NĂM THỨ 22

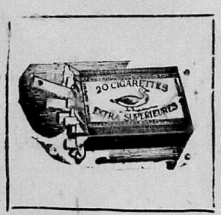

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 10012

GIÁ BÁO

ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). — SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON

Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Khoa báo phải trả bạc trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ-nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ: Thay mặt cho tòa báo ở bên Pháp-Quốc Davignon, Bourdet & Cie 9, rue Trorchet — Paris (VIIIe)

NGƯỜI GIÀU

Thế-giới ngày nay là thế-giới kim tiền; ông thần tiền đã hầu thành ra một vị chủ-tể hết cả mọi sự mọi vật trên mặt địa cầu. Từ xưa đến nay, sự giàu vẫn là đầu năm phúc, cái giá-trị người giàu bao giờ cũng vẫn qui mà đến ngày nay cái giá-trị ấy có lẻ lại càng qui gấp muôn phần, nhứt là ở một nước người còn hiếm của còn kiệm như nước mình, một trăm cái, cái gì cũng còn thua sút kém người, mà hỏi đến chuyện gì, nghĩ đến việc gì, muốn kinh-danh thố-trị gì, cũng không có anh không-phương không được; ta lo về cái tiền-đồ tiến-bộ của nước ta bao nhiêu, thì ta phải cầu tới cái thế-lực kim-tiền bấy nhiêu; mà cầu tới cái thế-lực kim-tiền bao nhiêu, tức là phải trông cậy mong mỏi ở người giàu trong nước bấy nhiêu vậy.

Vậy thử hỏi trong nước ta đã có người giàu hay chưa? Cứ lấy cái nghĩa nông cạn hẹp hòi mà nói thì lắm của nhiều tiền là giàu, lắm ruộng nhiều đất là giàu, vườn cau ao cá, nhà ngói cây mít là giàu, xe ngựa lầu-đài, ngọc ngà gấm vóc là giàu; kể người giàu thế, thì ở nước ta đâu mang tiếng là một nước nghèo thật, cũng không đến nỗi hi hắn gì; ta chẳng từng thấy ở các vùng nhà-quê có hiếm chi nhà ruộng cả ao liền, vựa to bỏ nhỏ, có khi vàng bạc không biết để làm gì mà phải bỏ hủ bỏ vò, vùi sâu chôn chặt ở dưới đất đấy ư? ta lại chẳng từng thấy ở các nơi thành-thị có hiếm chi người bạc đế bằng hàng muôn, nhà cho mướn kể dãy, có khi hùng của quá đến vứt đi ngàn mấy trăm khác mà mua chuộc lấy một cái minh-tinh phẩm trên hàm dưới đấy ư? như thế ai bảo nước ta không có người giàu.

Song, lấy cái nghĩa thâm thiết xác đáng mà nói, thì như lời các nhà kinh-tế học đã giải, của cải đương không mà làm ra được cho có, đương ít mà làm ra được cho nhiều mới là giàu; người làm giàu là lấy cái con mắt tinh thần, xét biết của cải ở nơi nào, khai phát cái của cải ấy bằng cách nào mà đem hết cái nghị lực kinh-danh, khéo dụng cái thiên-tài sáng tạo, hoặc sanh-vật, hoặc thành-vật, khiến cái của cải ấy trở nên có lợi cho đời người, mà người được thâu lợi về phần mình. Gọi là người giàu ở các nước Âu-Mỹ bây giờ là những ông vua sắt, vua gang, vua bông, vua khoai, vua kim cang, vua dầu lửa, khai phá những sở đất hoang hàng hai ba mươi vạn mẫu, quản-lý những cái công-xưởng hàng năm bảy chục muôn người, đương những nơi rừng sâu hang thẳm mà làm biến thành ra thế-giới bạc vàng, đương những nơi núi đỏ cỏn xanh mà làm biến thành ra non sông gấm vóc; người ta làm nên được cái công-nghiệp một người giàu như thế là bởi cái trác-thức tiên kiến, cái năng-lực tiến-thủ, cái chi khí quả quyết, cái công phu nhẫn-nại của người ta, chớ không phải lừa gạt người mà nên giàu, không phải lòn lỏi kéo mà nên giàu, không phải ăn may gặp vận mà nên giàu; ấy người giàu là thế, có đủ được cái tư cách thế, làm nên cái công nghiệp thế mới xứng đáng cái huy-hiệu người giàu vậy.

Những người mà gọi là người giàu ở nước ta bây giờ có đủ được cái tư-cách thế không? có làm nên cái công-nghiệp thế không? thì ta chưa dám biết; nhưng vẫn thường nghe ở trong xã-hội mình khác nhau cái phương-pháp mưu-nhiệm làm giàu chỉ có mấy cách: một cách là luồn lọt mánh-khóe để làm giàu, khiến được ông thầy tốt, chịu được ông chủ thương, xin được cái việc gì chuyến lợi hay là làm trôi được một vài kẹo thầu-khoán to, ấy thế là có bạc chảy tiền dòng, thiên-"ái vận-cực ngay đấy; một cách là mua lường bán lật, ăn không nói có để làm giàu, bày mưu sâu, lập chước độc để đánh lừa những kẻ phác-thật hiền lành mà lấy cơ lấy nghiệp của người ta lúc nào không biết; một cách là cho vay đặt nợ, một vốn bốn lời để làm giàu, chẹt người ta trong lúc cơ lỡ khốn cùng mà đợi thì cố đất, một đồng lấy thành năm thành bảy thì mấy nỗi mà nỏi lưng; đó những cách làm giàu thông-hành ở xã-hội ta như thế. Từ xưa đến nay, suốt phương-đông qua phương tây, cái thuật sanh tài bao giờ ở đâu cũng không ngoài có nông - công - thương-cổ, mà duy ở xã-hội ta ngày nay lại trái hẳn cái lệ thường ấy, đất hoang mười phần đến năm sáu phần chưa khai phá, khoáng-sản không ai khai-thát, công-xưởng không ai sáng liệu, việc buôn xuất-cảng nhập-cảng không ai kinh-doanh đến một tí gì mà công nầy ra có được một số người giàu thì lạ thật!

Ôi! Trong nước cũng kể có người giàu, mà lợi nguyên trong nước không thấy mở mang, tài sản trong nước không thấy tăng tiến, chẳng những lợi-nguyên không mở mang, tài-sản không tăng tiến mà hễ cứ trong một huyện có một hai nhà giàu thì kẻ hàng mấy vạn nhà vì đó mà tuyệt-nghiệp, trong một lúc có một vài người nổi vốn thì kẻ hàng mấy trăm người vì đó mà nheo nhóc lầm than, như thế thì mong trong nước có lắm người giàu làm gì!

Theo cái nghĩa « giàu » như các nhà kinh-tế học đã giải trên kia thì những cách làm giàu thông-hành ở trong xã-hội ta không phải là cách làm giàu chính đáng, mà những người giàu chỉ dùng có mấy cách làm giàu không chính đáng như thế cũng không xứng đáng cái huy hiệu người giàu vậy. Ta mong trong nước có lắm người giàu là mong có lắm người đủ được cái tư-cách người giàu, làm nên cái công - nghiệp người giàu như các người giàu Âu-Mỹ, khiến cho của cải trong nước ta được không mà làm ra được cho có, đương ít mà làm ra được cho nhiều kia.

T. B.

Muongman-Tourcham

RA VỎ BẢNG XE-LỬA

Sở Hỏa-xa xin bố cáo cho công-chúng biết rằng: Kể từ ngày 1er Juin 1929 hai chuyến xe 915 và 912 chở hàng và hành khách sẽ chạy hằng ngày trừ ra ngày Chúa-nhựt theo như bản giờ định dưới đây, hai chuyến xe ấy chạy thế cho hai chuyến xe 913 và 916 mỗi tuần ba lần Muongman ra Tourcham và Tourcham về Muongman.

Muongman-Tourcham

Gares	Train 912
Muongman. Khởi hành	1h31
M lam	16 40
	11
Longthinh	16 34
	35
Songlay	17 10
	15
Chauhanh	17 42
	43
Songmao	18 04
	07
Nhame	18 23
	34
Songlongsong	18 51
	53
Vinhbao	19 28
	31
Cana	20 08
	15
Hoatrinh	20 49
	50
Phuqui	21 02
	03
Tourcham. Tới nơi	21 20

∴

Tourcham-Muongman

Gares	Train 915
Tourcham. Khởi hành	4 51
Phuqui	5 08
	09
Hoatrinh	5 21
	22
Cana	5 38
	6 03
Vinhbao	6 40
	44
Songlongsong	7 10
	20
Nhame	7 37
	40
Songmao	8 06
	16
Chauhanh	8 37
	38
Songlay	9 05
	15
Longthanh	9 50
	53
Malam	10 16
	19
Muongman. Tới nơi	10 59

TÌM THẤY HÀI-CỐT
Người thượng-cổ

Bên Nam phi-châu, ở gần Transvaal, các nhà khảo-cổ mới tìm được di-hài người thượng-cổ hình dạng rất to và một bộ xương trâu rất lớn (hiện bây giờ loài trâu ấy đã biến mất, không còn có thứ trâu nào như thế trên cõi đất chúng ta ở nữa).

Bác-sĩ Broom là nhà vạn vật học và là nhà khảo-cổ trứ danh trong thế-giới nói rằng sự nầy rất có ảnh hưởng về việc khảo cổ, trong miền Nam phi-châu từ xưa đến nay chưa bao giờ tìm thấy được những cổ tích quan-hệ như thế.

Loài vật nửa người nửa khỉ

Các giáo-sư ở viện tàng-cổ Pretoria và một nhà bác-vật Huê-kỳ đã khảo-cứu các cổ-tích mới tìm thấy đó và đã đem lại để tại viện tàng cổ. Con trâu sừng dài tới bốn thước. Các bác-sĩ cho rằng ngày xưa về thời đại thạch khí, ở Nam phi-châu có một loại vật nửa người nửa khỉ, thân thể rất to lớn. Cứ theo những hài cốt người ta đã tìm thấy ở Dordogne thì chắc ngày xưa loài người cũng thuộc về loài ấy.

Viện tàng cổ Pretoria đã xét ra rằng hai bộ xương người đã tìm thấy một nơi, chắc là khi xưa hai loài vật ấy đánh nhau rồi đều chết ở đấy cả, nên đến bây giờ xương trán và xương sọ của hai loài vật ấy đều khuyết.

Dư-luận của các nhà nhân-loại học

Giáo-sư Dart là một nhà học trứ danh nói với viên phóng sự của nhà báo Renter rằng sự tìm được hài cốt nầy có ảnh-hưởng cho việc khảo cứu về khoa nhân loại học ngày xưa ở Nam-phi-châu. Theo như ý-kiến của bác-sĩ Colman giáo-sư ở viện tàng-cổ « Vạn vật » thì trước hết phải xem thế chất dất ở nơi tìm ra hài cốt ấy thế nào đã, rồi mới có thể biết các hài cốt ấy là thuộc về thời đại nào. Giáo-sư Ellion Smish cho rằng sở dĩ xương người tìm thấy bên cạnh xương chân là vì hai loài vật ấy đồng thời đại Thạch-khí, cũng như các di hài đã tìm thấy ở Dordogne và ở phía Bắc xứ Tây-ban-nha. Bây giờ muốn biết đúng các loài vật ấy ở vào thời-đại nào, cũng là một chuyện rất khó. Theo ý giáo-sư thì cho các loài vật ấy ở về một vạn năm về trước nhưng các nhà bác-vật khác lại cho các loài vật ấy ở vào khoảng 2 vạn năm về trước. Dầu thế nào mặc lòng, sự tìm kiếm ra di hài nầy rất bổ ích cho việc khảo-cổ về khoa nhân loại học và có thể giúp cho các nhà thông thái phát minh ra được cái di-hài ở xứ Boskop ta vừa mới tìm thấy trước Lồi Âu-chiên là thuộc về thời-đại nào.

Theo dư luận Âu-châu không mấy người hoan nghênh việc tìm thấy di hài nầy.

Trong năm 1925 giáo-sư tìm được di hài của một loài vật gọi là « Taunga » giáo-sư cho rằng loài vật nầy cũng về loài vật nửa người, nửa khỉ.

Hội Britiak đi du lịch qua Nam-phi-châu chắc thế nào cũng đến thăm viện tàng-cổ Prétoria và xét xem di-hài mới tìm ra ấy có phải là tổ-tiên của họ không?

B. Đ. P.

Hỏi Đồng-bào!

Hãy tiện-tặng đi. Nên nghĩ tới việc tương-lai của qui đồng-bào của gia-quyến qui-vị và của nước nhà. Người nào mà không có tiền dư thì không làm gì đặng cả!

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Chồng vũ em giết vợ chủ nhà rồi tự sát

Hanoi — *Ông phán Lễ tòa Sở Phòthọ, có nuôi một con vú đã bốn năm nay 1ôm thứ bảy 19 mai mới rồi, tên chồng con vú ấy (làm nghề cu-li), nhằm lúc ông phán đi làm, lén đến nhà cắm dao tâm lấy bà phán đâm nhiều nhát khắp mình. Bà bị thương nặng mà lại đương lúc có thai, gục xuống không kêu được. Có con gái trông thấy chạy lại, tên cu-li kia lại sấn dao đâm ngay cho có mấy nhát nữa.*

Sau khi tên cu-li đã làm xong cái thủ-đoạn ghê gớm ấy, thì cầm dao tự đâm vào mình chết ngay lập tức.

Trong tấn thảm kịch nầy, đi nghỉ ăn đo mỗi người một khác. Người đồn rằng bà phán giữ vợ tên cu-ly bốn năm không cho về. Đã nhiều lần tên ấy lại xin cho vợ về, nhưng bà không cho về, và giữ công không trả. Lại như mợ vợ tên cu-ly ấy thì lại buộc tội cho ông Phán, nói rằng ông muốn cướp vợ nó, nên nó tức quá mà phải thì hành cái thủ đoạn ghê gớm ấy.

Bề đều là đoán phỏng, chưa có chi là bằng cớ. Muốn biết thật hư thế nào, phải đợi quan trên xét đã.

Chồng vú em giết vợ chủ nhà, chuyện lạ!

Tại vú em chăng?

Tại chủ nhà chăng?

Chẳng con vú điên chăng?

Chưa biết.

Cứ bình tĩnh mà xét đoán, nếu tự nhiên vô cớ, chẳng con vú em ấy, bỗng dưng quyết không dám cầm dao xông đến nhà chủ mà đâm vợ con chủ nhà, rồi tự sát cho uổng mạng?

Hay là có sự ám muội khuất úc gì chăng?

Bao giờ cho vỡ lẽ mang bí-mật?

ĐIỂN-TÍN

ĐẠI-PHÁP

Ông Poincaré có làm lễ khánh-thành đài chiến-sĩ tử trận tại thành Douaumont.

∴

ĐÔNG-PHÁP

Hanoi. — *Thủy phi-thoàn của quan phi-công Robbe và Tixier, có ghé lại Fort-Hayard hôm thứ bảy hồi 11 giờ, trong một khắc đồng hồ đã lấy Hướng-cảng hồi 3 giờ 50 phút, bay không có bị sự chi trở-trề hết.*

Hai phi-công bình-an. đã được quan Lãnh-sự của Đại-pháp và quan thay mặt cho hãng dầu lửa tiếp rước.

Nhị phi công tính bay trở về Hanoi sớm mai thứ hai.

∴

Có lời ngỏ của quan Tổng-thống ngày 15 Mai 1929 cho phép các viên-quan ngạch bổn-quốc, ứng-cử đặng vô ngạch Langsa, xin nghỉ đặng sang qua Đại-pháp chịu khảo-hạch về vụ ấy.

Cho phép nghỉ ba tháng; trong ba tháng đó, thì tính ngày giờ đi tàu bận qua bận về. Nhưng mà nếu cuộc thi buộc phải ở bên Đại-pháp lâu, thì Chánh-phủ cho phép nghỉ tới 6 tháng. Những viên quan bổn-quốc, được phép sang qua bên Đại pháp, thì trong lúc vắng mặt nơi Thuộc-địa, ăn tiền lương trọn theo bực mình, không kể tiền phụ-cấp, hễ mỗi đồng bạc tính 5 quan tiền tây.

Tiếng nói của loài trùu

Hiện nay nhà bác-học Poncin đã hiểu biết được tiếng nói của loài trùu rồi. Ông nói rằng trùu kêu « bi, bi » hai tiếng. đó là nó nói trời mưa; nếu nó kêu « bê bi » thì là trời gió; tiếng « bi bê bê » của nó nghĩa là cỏ non, ăn đi; tiếng « bê bê bi bi » thì nghĩa là chạy đi, có thú dữ. Bác-sĩ hiện có làm một cuốn tự vị nói về tiếng loài trùu, tổng lãm công phu; nhưng liệu có đúng không?

Theo lời bác-sĩ Poncin, thì gống trùu biết dùng tiếng nói mà chỉ bảo nhau điều lợi lẽ hại. Thế thì loài thú nầy còn hơn một bọn người kia đã chẳng biết thương đồng-bào, mà lại nỡ lòng làm hại lẫn nhau, cướp lẫn nhau, giết lẫn nhau.

NGƯỜI BỒN TAY

Người nầy ở xứ Irlande, năm nay đã 30 tuổi, tên là Factoniti. Factoniti mới đẻ ra, đã có bốn tay, hai tay như thường, còn hai tay mọc ở nơi nách ra. Cha mẹ thấy vậy, đem cho nhà mù coi. Nên chi người đó hầy giờ không biết cha mẹ là ai. Ông cố đạo Mis Comell có gởi cho một nhà báo một tấm ảnh người đó. Hai tay trên làm các việc được như thường, duy hai tay dưới không có gân, nên cử lòng thòng xuống và không làm việc gì được.

Vợ chồng đã sống đến 120 tuổi với nhau rồi mà còn ly-hôn?

Bóng đã xế chiều gương còn vỡ...
Chia đôi chồng một vợ một con.

Nào phải bắn mộ bắn hai gì!
Nỡ nào đem mảnh tình chung xẻ
ra làm đôi thế?

Tin Berlin mới rồi có hai vợ chồng người Đức đều vào bực thượng thọ cả hai.

Chồng là Lam Man.

Vợ là Ao-Tên.

Hai ông bà cùng chung quê-hương với nhau.

Để cùng làng, ở cùng xóm lớn lên lại lấy nhau, làm vợ làm chồng. Thật là một mối kỳ-duyên.

Ở với nhau được một trăm năm, để được hai trai ba gái.

Con gái đều đã lấy chồng cả rồi. Nhà cửa phong-quang gia-đình gầy có con cái thành-nhân cả.

Không biết con có ở đâu mà mới rồi ông bà cãi co nhau, đến đem nhau lên tòa thưa kiện rồi chia của chia con.

Cuộc ly-hôn ấy làm cho náo-động cả kinh-đô nước Đức.

Kể thời bảo lại bà lão già ấy đầu người già mà còn như trẻ con, hay có chuyện đa-tình riêng tây với các ông già khác, nên ông chồng ghen.

Người thời bảo tại vì bà đẻ của cải và yêu con nọ ghét con kia mà ông bà mỗi người một ý thường hục-hặc nhau. Ấu là ly-dị ra mỗi người ở mỗi nơi cho được êm-ái cảnh già.

Tin sau có lẽ đúng hơn.

Không kể bà con gái lấy chồng theo chồng rồi. Còn hai người con trai thời ông cả theo nuôi thờ cu ông, ông hai theo đi phụng dưỡng cụ bà.

Ôi! thời buổi văn-minh, thật nhiều sự lạ.

Feuilleton n° 951 — *Du 28 Mai 1929.*

TIỀN CẦN BÁO HẬU

CUỐN THỨ VI (cuối chót)

HỒI THỨ I

Trên khách-sạng An-ti-Ngạ bỗ bỉ, cuộc mơ-màng Huệ-Ni ngộ cựu nhân.

(Tiếp theo)

Chủ-phòng. — Thì bây chạy lên coi, gấp gì dữ vậy !

Bồi vừa dở bước chạy lên, thì tiếng người tiếng chuông lại càng bằng hai khi nãy. Thầy đội nói :

« Khoan bảy đừng lên. Cách là nghe chẳng phải kêu bồi không động mà giận đâu. Chắc có biến xảy gì trong đây. Bây đi tao lên cho Ai ở phòng số 3 ?

Chủ-phòng. — Một vị thiếu niên nam-tử đi với em gái mới tới hồi hôm nầy, hỏi mướn phòng có hai cái giường, nên tôi bảo dọn phòng số 3 cho ở.

Thầy đội chạy lên chưa tới, nghe tiếng la dữ-dội hơn nữa. Thầy đội mới kêu ông Cò : « Ông mau theo lên đây tiếp tôi, chắc là có đều hệ biến ».

Chủ-phòng nói : « Thầy phải có ý. Phòng số 3 có hai cái thang lên xuống ; một cái thang ngoài, một cái thang trong. »

Thầy-đội. — Được ! Vậy thì tôi lên thang trong. Sùng có động nạp rồi chưa đây hả ?

Sơ-tâm. — Thưa có, động-nạp rồi hết.

Thầy-đội. — Vậy thì các người coi chận thang ngoài, hễ nó thoát ra, thì bắt. Bất luận đàng thì cứ việc bắn ; vì theo như điển-tín tập nọa, nó là một đứa tàn bạo sát-nhân.

Nói rồi, thầy đội với ông cò tuốt lên thang trong mà lên phòng số 3 trong nháy mắt.

Số là vầy

An-ti Ngạ khi bỏ lại ông-khách chun vào mà trốn, chun vào rồi, xuống đang hai phân, rui trợt chưn, tay bụ lại không nổi, nên tuột một cái « rột » xuống tới phong. Chơ phải rui vậy mà gặp phòng không ổ khách, thì cũng còn may ; ngặt rui lại gặp rui, phòng có khách ở.

Phòng nào ? Ai ở đó ?

Phòng số 3, là phòng của hai anh-em vì thiếu-niên mướn nghỉ. Mà hai anh-em vì thiếu-niên đó là ai ? Ấy là Huệ-Ni gái trai đi với A-mỹ-Nhi em gái. Chết chưa !!!

Huệ-Ni lộ hành thì giả trai ; vào phong nghỉ, thì cởi đồ-trai, bận đồ gái, hai chị em chung giường an giấc. Đang sa mới mệt ; hai chị em ngủ tới chừng đó cũng chưa thức dậy. Tuy chưa dậy chớ cũng đã hết hồi ngủ mê, nên khi An-ti-Ngạ tuột một cái « rột » xuống phòng một cái « ầm », hai chị em đều giựt mình thức dậy. Cả hai ngóc đầu ngó lại, chỗ động dậy ấy ma coi, xảy thấy trong miệng lỗ có một người đờn ông lò đầu ra ngó.

Giác đang mơ-màng, giựt mình mở mắt, đòm thấy có người trong lỗ chun ra, đầu là đứng râu-mày, nam nhi chi cũng phải thất kinh, chẳng lựa là đôi mảnh hồng-nhan, là phận liễu bồ nhược chất, không sợ thất thanh, hồn phi phách lạc sao đặng. Bởi vậy hai cô vừa thấy người trong lỗ chun ra, mà lại là người đờn ông, chưa ắc là tay sát-nhân hay là trộm-cướp, cả hai kinh tâm tán đởm, hồn bất phụ thể, Huệ-Ni trợ mắt ngó, đưa tay chỉ, miệng la bải-hải nghe tợ mổ đình ; còn A-mỹ-Nhi cũng trợ mắt ngó sững một hồi, chợt tỉnh lại, nhảy đại xuống giường, chạy lại nhận chuông kêu xin tiếp cứu.

Hai người con gái trên giường thất kinh có thì nhận chuông om sòm, có thì la ó đậy ! con người đờn-ông trong lỗ chun-ra kia thì sao ? Có thất kinh chăng ? Sao lại không ! Đã đem thân trốn lánh, rui bị tuột ông khỏi xuống phòng, vừa mới lò đầu chun ra, thoạt nghe kẻ thì nhận chuông không dứt, người thì la hét dậy phòng, sao lại không thất kinh. Bởi thất kinh hồn vía, nen chưa kịp biết hai người con-gái đó là ai, đa qui gối chấp tay, khẩn niệm : Nam-mô A-Di-Bà-Phật.

« Hai cô ôi, tôi là người chơn chất, chẳng phải tay cướp-giựt, sát-nhân ; tôi ma vào đây là vì nước ngập đến chân, tìm lánh ngọn lửa hồng tới mắt. Linh Sơn đâm kiếm tôi mà bắt, trong ngoài đều vây chặt, khó ra ; xin hai cô chớ sợ, đừng la, rằng mở lượng hải-hà tế độ. Tôi dầu đặng thoát nơi lưới thỏ, ân đề nguyện kết-cỏ ngậm vành ; hai cô ôi. . . . .

Nghe dặng lời Huệ-Ni mới tỉnh hồn sanh, nhìn rõ mặt Sở-Khanh, mới nói. Nói mà thẹn, nên ngập-ngừng lời nói, nói mà hổ thầm nên nói chẳng ra :

« Ủa nầy An-ti-Ngạ,

« Ủa nầy oan-gia !

« Thăng sát - nhân, khuấy phỉnh duyên ta,

« Con chưa chịu buông tha nhã-nhớm ?»

(Mai tiếp)

THỂ-THAO

TỔNG CUỘC THỂ THAO ANNAM

CUỘC TRANH VÔ ĐỊCH MIỀN ĐÔNG NAM-KỲ

Ngày chúa nhựt 26 Mai 1929, tại sân Etoile de Gladinh có hội cuộc đấu của như sau nầy : Trận đấu hồi Phanhuân Sport đá với với Bienhoa Sport, 3 cặp cuộc M. Bát.

Khi đang giờ nghe tiếng tu-hít của giám-cuộc ra lịnh giang binh, thì thấy hàng ngũ hai bên như vầy

BIENHOA SPORT

Kinh, Châu, Hai, Dinh, Nhung, Khoa, Nam, Vinh, Bang, Sua, Mirah.

UNION SPORTIVE DE THUDAUMOT

Khuê, Tâm, Lễ, Hiền, Hi, Trừ, Mai, Tiến, Đỗ, Ngọc, Phương.

Hai bên hàng ngũ đã sắp đặt đàng hoàng, kẻ nghe tiếng tu-hít của giám-cuộc ra lịnh cho hai bên bỏ chiến, thì thấy bên Phanhuân chuyền banh trước, song khỏi qua khỏi tường hầu tập của Bienhoa được, banh qua lại liền liền, hai bên tranh giành nhau một cách rất kịch liệt, song đến mãn nửa giờ đầu mà không bên nào ăn bên nào được, nghỉ giải lao nó đá lại, thì coi bên Phanhuân sám lần bỏ coi rất dữ dội, chẳng bao lâu tường hầu dực tiền phuông của P. N. được banh lừa lên rất mau, rồi nhằm đà ngay giữa, mấy tướng trang sơng áo vào hầm thành, banh luội đuổi trước của thành, coi thật rất nguy cho Bienhoa, mà thật chẳng bao lâu, Lê chận được banh rồi đá luôn banh lọt vào lưới bên Bienhoa thua 1 bàn.

Đem banh ra giữa sắp đá lại thì coi bên Bienhoa quyết gỡ lại nên đem banh lên mau lắm, song nhằm cho bên Bienhoa bỏ tướng là dực tướng khỏi hầu tập Phanhuân nên bị phạt (Hors jeux) thiệt mất ăn một bàn thất nữa, bên Phanhuân sắp banh đá lên. Sau nhằm đội đầu lên cho Hai, Hai lừa xuống, liệu khó qua 2 tướng hầu tập của Phanhuân nên chuyền cho Thân. Chúa chụp banh rồi đá xuống banh nằng gần mất thành bên Phanhuân, tướng thủ thành P. N. bị chậm lại quá nên ra trễ bị tướng góc trái bên Bienhoa chụp mất, banh lọt vào lưới bên Phanhuân thua lại một bàn (1-1). Đem banh ra giữa sắp đá lại chẳng bao lâu 45 mãn giờ.

Vì vậy đá thêm 10 phút nữa, tác nầy chiến tướng hai bên đã mệt rồi, nên đá chẳng bằng lác đác, chỉ 2 bên cầm cự nhau cho đến mãn giờ mà cũng hoà không ai ăn ai nữa được.

Trận đấu đem giật thì kể trận sau là trận La Normalienne Spotive đá với Cap Sport, tám cuộc M. Ngưu.

Khi đang giờ thì giám cuộc ra lịnh cho hai bên giàng binh thì thấy hàng ngũ hai bên như vầy :

CAP SPORT

Vân, Kỳ, Ut, Chức, Lá, Cẩm, Thạch, Sơn, Đinh Lệ-Dinh Chánh

« LA NORMALIENNE SPORTIVE »

Thái II, Chi, Phan, Thiên, Thế, Thái I, Đông, Thơm, Quới, Đậu, Lại.

Trận nầy hai bên đá coi khá lắm mà nhứt là bên Normalienne mới có đá thi chuyền banh coi gan gân, bằng ngã không có lần yên, đầu đá chiah tế, còn bên Cap thì kỳ nầy đá hay hơn kỳ trước nhiều lắm, hôm kỳ trước gặp Beaux Arts mà còn khó thắng được thay, hai ông hộ giữ trận nầy, song nhờ kỳ nầy đá các tướng lối ở Cap đều đã coi thiệt hay, còn bên Normalienne bị hỏ khóa nên cầm thiếu nhiều người hay lắm, thế mà hôm nay đá đáng vậy cũng đáng khen.

Khi mới ra sắp chiến đấu chừng 5 phút đồ gì hồ thì bên Normalienne lại đem banh xuống coi ngay cho Cap lắm, chừng mấy phút bên N. S. liền tống banh lọt vào cửa thành bên Cap, bên Cap thua 1 bàn. Đem banh ra giữa đá lại chẳng bao lâu bên N. S. bị phạt penalty, bên Cap đá rất mạnh banh đi trên cây ngang, nên Cap gỡ lại một bàn.

Sắp banh đá lại cầu thì lác nầy bên Cap chiếm đàng banh bên đem xuống bên N. S. đá ra ngoài, nên bị phạt đá góc (corner) bên Cap đá ngay vào giữa, tướng thủ thành bên N. S. đánh ra song rất gặp tướng tiền-phuông bên Cap chạy tới kịp liền thọc banh lại vào góc, bên Cap ăn lại một bàn (2-2).

Đem banh ra giữa đá lại chừng bao lâu kể tới giờ nghỉ giải lao.

Vô đá lại lác nầy coi bên N. S đã mệt rồi, nên bị Cap sấm lấn bỏ hết nhiều hơn, song banh đem xuống bao nhiêu thì nhờ có Qui và Đậu tận tâm gìn giữ nên cửa khỏi thua nhiều lắm, luội đuổi kể mãn giờ (hoà).

Vậy phải đá thêm 10 phút nữa, tác nầy coi bên Cap có ý mệt, nên bị la Normalienne Sportive đem xuống thường lắm, song bị không có tướng nào gan dạ mà vào hầm thành nên ăn không được, luội đuổi cũng tới giờ, không có ai thắng được, hoà 1-1.

Thành ra hôm nay 2 trận đều hoà hết cả tế tuần tới sẽ tái chiến lại.

Buồn duyên tủi phận nỗi gì ?

Cô Nguyễn-thị-Sanh là gái đương tơ, năm nay xuân thu cô mới vừa 17 tuổi. Cô ở tại Cholon. Chẳng rõ hôm bữa 23 Mai vừa rồi đây, có buồn tủi nỗi gì, hoặc là vì mẹ cha đặt đâu oan đành hiệp làm sao, hay là tại duyên-phận lỡ làng, hận nỗi là thâm can giông, chim xanh dứt lối. Vì vậy mà khiến cô sầu lòng, xót dạ, ngày đêm ra vào chẳng còn biết sống là vui. Hoặc có bà lớn chạy ra ngoài vào một tiệm thuốc ẩ-phiện mua một các. Đem về cô đồ vào trong một cái chén, chế vào một miếng dầm-thanh ; hai thứ cô hòa lộn-lạo lại rồi, cô nhắm mắt đánh liều, bưng lên mà uực một hơi sạch bách.

Giây lâu ngây-ngất, cô nằm xuống mà đợi giờ để bước xuống cõi Âm-ty. Ngờ đâu thuốc cũng thâm, tử-chí cô càng vật-vã, nào lăn qua lăn lại tứ-bui tung-bùng. Bị vậy mà người nhà hay, hoảng hồn, tật-đật vào đỡ cô dậy bỉ chỡ tuốt vào nhà-thương cứu-cấp. Hiện nơi nhờ lương-y tổng cho cô một liều thuốc, cô mửa ra rào-rào, rồi cô tỉnh hồn.

Thế là cô hiện bây giờ còn sống nhăn, chớ không cô chết. Cô cũng vẫn còn thấy ze-điền chạy re vô rần-rần trên đường sắt, lại quanh mình thì lâu-đài phố-xá chớn-chở mấy từng cao, chẹc khách lao-xao, lời lui mang guốc kéo nghe rần-rột. — May cho cô dữ đa ! Thôi, hãy rằng mà sống đời, mới cô 17 tuổi, rgọt buồi là biết gì đâu mà vội chết làm chi cho uổng !

AI - TÍN

Mới tiếp được tin chẳng lành rằng ông **Thượng-công-Minh**, *cựu nghị-viên Quản-hạt, Trưởng-Tòa, chánh tổi-trưởng hội Canh-nông tại Bentre, mới tạ lộc hôm ngày 25 Mai 1929, trong tuổi 58 tuổi.*

Định bữa 31 Mai 1929, đúng 3 giờ sáng thì đóng-quan di-cữu. Phát-hành tại nhà của ông Thượng-công-Thuần.

Bổn-quán và đồng nhân xin kính lời phân ưu cùng quí quyến và hết lòng cầu nguyện cho hương hồn Ông được tiu-diu nơi miền Cực-lạc.

L. T. T. V.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 28 Mai 1929.

GIÁ BẠC

	3/5	27/5
Nhà-nước	11 F 85	11 F 85
Ngân-hàng Đông-pháp	11 80	11 85
Banque Franco Chinoise	11 80	11 85
Banque de Saigon	11 80	11 85
Financ. Pac. et C.	11 80	11 85
Hong-kong Shanghai	11 80	11 85
Chartered Bank	11 80	11 85

MỄ CỐC

Giá các đến nhà-máy Cholon bao lấy luôn giá lúa 100 kilos

	Par giạo đi đường	Par. tới
Vinhlong	4f65	6$04
Gocông	4 80	6 16
Sai-xau	4,70	6,01
Baclieu	4 55	6 99
Gao trắng thường	4 58	6.75
Gao trắng Namvjan	4 65	6 84
Gao đỏ	4 20	6 18

CHẾT ĐI SỐNG LẠI

Mới rồi đây, bên thành-phố Milan có một người đàn-bà, độ 50 tuổi, tên gọi là Bersadoni bị bịnh cảm phong rồi lăn ra chết.

Bác-sĩ Casagrande lại thăm bịnh cũng cho người đàn bà lạ ấy hết hẳn, ông bèn lấy thử thuốc « Adrénaline » chích vào trái tim để cứu người ấy xem có thể sống lại được không.

Được độ 7 hai phút đồng-hồ, thấy trái tim dập, lần lần người đàn-bà đã chết đi sống lại.

MỘT NGƯỜI LÙN LẠ

Một người lùn nầy tên là Baca ở nước Ni-qua-lập. Lúc mới đẻ cũng như con nít thường nhưng sao không thấy lớn lên nữa. Đến nay 28 tuổi, mà chỉ cân được 20 kilos và chỉ cao được 65 phân thôi. Thiệt là người lùn lạ !

Người lùn nầy là một cái lạ ; nhưng là lạ lạ cho ai kia ; chớ đối với Annam ta đây, thì tầm thường quá, vì ta đây cũng lùn như anh Baca nầy vậy ; song chỉ có khác một chút, là anh Baca nầy lùn về thân thể, còn ta thì lùn về trí khôn.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc **Cap St-Jacques** *ở Pháp sẽ đến tối 6 Juin.*

Chiếc **Meinam** *ở Pháp sẽ đến tối 31 Mai.*

Chiếc **Metzinger** *ở Pháp sẽ đến tối 28 Mai.*

Chiếc **Dupleix** *ở Tonkin sẽ đến tối 29 Mai.*

Chiếc **de la Tour** *ở Tonkin sẽ đến tối 31 Mai.*

Chiếc **Sphinx** *ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến tối 7 Juin.*

Chiếc **Roume** *ở Singapore sẽ đến tối 30 Mai.*

∴

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc **Sphinx** *sẽ chạy Phan Rí tối 10 Juin.*

Chiếc **de la Tour** *sẽ chạy Pháp tối 5 Juin.*

Chiếc **Dupleix** *sẽ chạy Pháp tối 2 Juin.*

Chiếc **d'Artagnan** *sẽ chạy Pháp bữa 27 Mai.*

Chiếc **Cap Padaran** *sẽ chạy Pháp tối 1er Juin.*

Chiếc **Claude Chappe** *sẽ chạy Tonkin bữa 30 Mai.*

Chiếc **Meinam** *sẽ chạy Tonkin tối 4 Juin.*

Chiếc **Amboise** *sẽ chạy Tonkin tối 28 Mai.*

Chiếc **Cap St-Jacque** *sẽ chạy Tonkin tối 4 Juin.*

Chiếc **Paul Beau** *sẽ chạy Bangkok bữa 1er Juin.*

Chiếc **Metzinger** *sẽ chạy Trung-quốc và Nhựt-bổn tối 1er Juin.*

Hãy thử rồi sẽ biết

Thuở giờ có người chưa có dịp đến mua hột xoàn nơi tiệm ông Hội-đồng François Sự, 68, Bd. Bonard, hãy đến mua thử, chớ nghe lời mấy người bạ cũng bán, họ biết ông François Sự bán rẻ nên kiếm chuyện dồn là mất, cho qui vị sự mà không đến để mua của họ.

Tôi đến tiệm ông Hội-đồng mua được bớt giá nhiều và rẻ lắm, hột tin rằng : nên để khen kẻo đồng thời đi đâu mua cũng mất và không đáng tin cậy.

TRẦN-VĂN-VIÊN
Điền chủ ở Baclieu

∴

Cảm ơn ông Trần-văn-Viên để lời quá đáng, tôi nguyện theo lời ông mà thi thố với đồng bào và xin dùng thơ ông làm lời quới thiệu.

François Sự

P. S. — Còn cây cu chắc lắm gạch bể và sắt v. v. bán hạ rẻ lắm cùng hỏi ông François Sự, 68, Bd. Bonnard.

MUỐN BÁN

Một bộ ghế salon theo kiểu Louis XV, bao gấm thếp vàng, còn tốt đẹp lắm.

Qui vị nào muốn mua xin đọc nơi Bổn-quán mà thương nghị

Nhớ đọc trinh-thám tiểu-thuyết « Thiện ác đáo đầu » nơi trương thứ ba. Hay lắm ! Hay lắm !

Cái lò bát-quái

Hồi đời Bàn-Cổ ông Lão-Tử có một cái lò kêu là lò bát-quái để ông luyện thuốc trường-sanh bất-lão, lại cũng nhờ cái lò ấy mà ông làm nên phép « Thế-tục-độ ». Từ đó cho đến bây giờ không biết bao nhiêu người lên đòng Huyền-không đặng tìm lò bát-quái đem về nhưng uổng công nhọc sức tìm hoài không ra. May sao hồn trước tôi đi chơi nghe bọ nói bằng bánh Quốc-Nữ đã đem cái lò bát-quái về, như ông Nương không có luyện thuốc trường-sanh, bỏ luyện bánh gai với bánh men trái nhỏ và bánh chỉ fi-sơ. Tôi dẫn người bạn lại cái lò bát-quái cho hiểu. Ông Nương thiệt là vui vẻ tử-tế, bỏ chỉ cái huyền-diệu của lò bát-quái cho tôi coi. Ổng nói rằng hồi trước ông Lão-Tử lấy điển khi ở trên không mà chuyển vào đó, còn bây giờ ông mướn điển ở nhà đèn. Đàng trước của lò, có một ngọn đèn tợ, nghe ổng nói là đèn của ông Nhiên-Đăng bọ-trò ông Lão Tử. Bên phía tay mặt có hai nút sanh, hai nút tử. Hễ nhận nút, thì trong lò dẫy những lửa tam-muội nóng lắm, để bánh vô 10 phút chín liền. Khi đã nóng thì nhận nút sanh-thâu lửa tam-muội. Heo, gà, vịt, gà tây, cá là thải vô đó nửa giờ đem ra vàng lườm thơm tho ngon lắm.

Tôi xem cái lò thiệt là bí mật, hồi ra nghe nói nài của ông Lão-Tử biết bại ngàn chẳn. Bánh tự ở lò đó đem ra ăn không đau bụng mà sống lại giai. Vậy tôi giới thiệu cho anh em đồng bào ai có muốn quay heo gà, quay ngỗng, vân vân thì đem lại đó mà quay, mỗi con hai ba cắt khỏi tốn mỏ. Ông Nương nói bây giờ mấy hộp bánh đều hàn lại hết nên để lâu lắm.

NGÔ-SI

Rượu DUBONNET

là rượu bổ và đưởng lập sức lực lại

Etablissements Charrière, Dufourg et Garriguenc, Agents

Hai quyển sách mới

Tại nhà in UNION ở đường Lucien Mossard số 13, có để bán hai quyển sách rất có giá-trị của ông Luật-Khoa Tấn-sĩ Trần-văn-Liễu soạn bằng Pháp-văn.

1 — Luật Hiếu-hỏa về luật Việt-Nam.

2 — Luật-lệ sự hiếu-thảo do luật Gia-Long và dơi Lê

Giá mỗi quyển: 2 $ 00

MUỐN BÁN VÌ PHẢI VỀ TÂY

Một cái xe hơi hiệu **Fiat**, *còn mới, 15 mã-lực, — 7 chỗ ngồi, — 5 cái bánh xe hiệu Good-Year còn tốt cả. — Ruột hiệu Ballon, có máy làm cho chạy it dầu. — Đã đồ phụ tùng, số trên 8.000.*

Do nơi Bổn-quán hỏi thăm.

HỘI ĐỒNG-BÀO NAM-VIỆT

Ai là có lòng thương nước Việt-Nam ! ai mà có chí lo cho hậu vận nước nhà ! Thế nào cũng phải xem :

PHỤ-NỮ TÂN-VĂN

Số 3 ra ngày 16 Mai 1929

Có những bài :

1) *Phụ-nữ Việt-Nam lập học bổng cho học trò nghèo đi du học*
2) *Tài gái nhà Nam.*
3) *Ý kiến của chúng tôi đối với thời sự.*
4) *Bài trả lời của ông* **NGUYỄN-VĂN-BÁ** *chủ bút báo Thần-Chung.*
5) *Văn-Học của ông* **PHAN-KHÔI** *soạn.*
6) *Bài đáp về cuộc thi truyện Tây-Kiều.*
7) *Văn-Uyển.*
8) *Bức thư viết bằng nước mắt.*
9) *Thể lệ về việc lập học-bổng cho học-trò nghèo.*
10) *Gia-Chánh.*
11) *Phụ-Nữ với sanh của ông Docteur Đôn.*
12) *Việt trong nước.*
13) *Thơ gởi cho bọn.*
14) *Du ký sang Tây.*
15) *Tiểu-Thuyết* « **VI-NGHIA VI-TÌNH** » *của ông* **HỒ BIỂU-CHÁNH** *soạn.*
16) *Phần Nhi Đồng có nhiều bài có ích lắm.*
17) *Bảng danh các ân-nhơn của Việt-Nam Phụ-Nữ học.*

V.. V..

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG DƯỢC PHÒNG

Tiệm cái Rue Đại-Tân N° 145 Canton. — Chỗ trữ bán Rue de Canton N° 47 Cholon
Tiệm ngành Rue de Praire N° 96 Pnom-Penh

NHỊ-THIÊN HUYẾT-TRUNG-BỬU

Thứ thuốc nầy đã có thầy thuốc thí nghiệm rất bảo không có sự độc địa chi trong thuốc cả.

Trăm nước thanh-sạch cũng bởi tại nơi dân mạnh hay là yếu, nơi khí huyết mà ra, cho nên phải hiểu rằng khí huyết làm cho cứng trong nước và bền chắt gốc lại thêm là giống rất mạnh mẽ, vì nay đương lúc chiến tranh nên ta phải gắp mà lo xét cho hết sức chỗ nên chậm trễ phải lo uống bổn khí huyết cho lắm, mới đây trong thế-giới đã mở mang muôn việc cũng phần lấy sự chắc là gốc. Vậy thì có thứ thuốc Huyết-Trung-Bửu là thiệt rất bổ huyết của can tâm và thêm sức mạnh trong thân thể. Cũng vì bởi tìm kiếm hết sức mới đặng thuốc nầy.

Người ốm yếu da mặt như giấy thì biết cái phần huyết đã hư rồi, vậy uống lần thuốc Huyết-Trung-Bửu bảy hôm thì da thịt trở nên đỏ sắc mặt tốt tươi khi chưa uống thuốc nầy thì lấy kim chít trên đầu ngón tay ra máu ít nhiều trên miếng giấy xem cho kỹ sắc máu thế nào rồi đến khi uống thuốc đặng 7 ngày cũng làm như trước chỉ mãn nhỏ trên giấy thấy sắc máu trở nên đỏ tươi coi dùng được lần thì mập bớt khi chưa uống thuốc, còn khi mình chưa uống hãy đi cân thử cho biết đến khi dùng thuốc đặng 7 ngày thì cân nặng thêm nữa cân. còn khi chưa uống hãy cầm vật chi nặng trên một gần giờ lên thử coi sức mạnh uống nào, đến khi uống thuốc nầy đặng 7 ngày lại làm y như vậy cân hử nặng ấy coi lên như không biết là bao nhiêu, vậy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu nầy làm cho mình mạnh mẽ là bao nhiêu.

Còn như người máu huyết không đặng đầy đủ mà muốn nói chuyện nầu uống thuốc nầy phần khi đẩy đủ cả hai hoặc nói đến 3 4 giờ không nhàm mà rất vui vẻ nầy thì phải biết thuốc Huyết-Trung-Bửu rất hay và rất bauta đường nào.

Còn người huyết hư bước đi ra không được nữa đàm đường thì mệt, uống thuốc nầy rồi chừng một thắng rồi chạy đến một dặm đường không biết mệt.

Còn thêm một chứng rất hay như hàm dâm dục thái quá thì tạn thân đã kém sụt thì thân người lạnh, uống thuốc Huyết-Trung-Bửu sáu bảy bữa thì thêm linh thần lại và ăn hơi tình khí bởi nhờ máu mà ra, kẻ phát huyết xem thì tạn thận phải kém nên uống thuốc bổ huyết ấy là uống bổ tạn thận vậy thì thấy những chứng bịnh nói trên đó đều phải biết sức hay dường nào.

Lại còn thí nghiệm người đã ít sữa không tốt uống thuốc nầy sáu bảy ngày thì người đã có sữa hơn 3 phần, chỉ trước và tốt, còn người đàn-bà đương giáp tháng khi đẻm, khi dợ, khi sức, làm đau bụng hoặc ra nhờ làm bằng không đặt, uống luôn một tháng thì huyết xấu trở nên đỏ tươi và đương ngày không đau bụng còn tử ung luôn mỗi tháng cũng hễ trời sức những đều nói đó đều làm chứng rõ thuốc Huyết-Trung-Bửu thêm phần huyết rất báu là dường nào.

Thường khi con nít nó mất sữa thì ngồi tiên thiên đã kém thì sanh nhiều bịnh khó, hoặc đến năm tuổi nó chưa biết đi đứng rõ biết bịnh ấy là tại khí huyết chưa đủ hoặc bịnh cam tích cũng bởi đó mà ra, như con nít từ 1 tuổi đến năm tuổi nó đã ăn rồi phải cho uống thuốc Huyết Trung-bửu 1 muỗn cà-phe mỗi ngày 3 lần pha với nước lạnh thì trở nên mạnh mẽ xương cứng và chẳng hề có bịnh chi khác như khi còn nhỏ mau đều đủ đến già nó khỏn, ấy đau đớn.

Một người đàn-bà đương kinh dùng hoặc khi trời khí sức hay làm đau bụng uống thuốc nầy đương kinh thì nên tốt lại và đậu thai, còn những người đàn-bà có thai, uống thường thì khi sanh đẻ mau mắng và sức có mạnh, lại ngày sau đứa con ấy cũng ít bịnh vì đã có bổ dưỡng khí huyết trước thì cái sữa của người đàn-bà trở nên tốt cho con nít bú tự nhiên nó phát mạnh mẽ, còn người đàn-bà huyết khí hư thì sanh rầu buồn lo lắng năm ngồi không yên, tại can hỏa bừng lên, làm đau bụng và nhức mỏi cả mình mà uống đặng thuốc Huyết-Trung-Bửu thì huyết tốt lại, cang hỏa chẳng bừng lên, khỏe khoắn trong mình mà các chứng bịnh đã nói trên cũng tiêu trừ đặng hết.

Còn người tuổi trẻ ngồi tiên thiên mà ngồi hậu thiên suy kém hàm dâm dục khí huyết hao kém sanh ra sắc một vàng hay xây xẩm tối tâm đau lưng lồng đầu gối tay chơn yếu đuối phải lúc ton canh vào tạn thận suy kém và lưng cái ốc làm ra lỗ tai lùng bùng thì phải uống thuốc nầy được một tháng thì mặt mày trở nên tươi tốt và lần lần nó có sức mạnh và các chứng bịnh đã nói trên đó đều đặng tiêu hết.

Một người học hành kia phải bị lo lắng quá độ thì tâm huyết phải hao kém sắc mặt như giấy trắng, như đặng dùng thuốc nầy thì tâm huyết trở nên mạnh mẽ, và khí huyết đầy đủ lại và nở nang lành vẻc, con người rất nên xinh đẹp.

Một người già cả khí huyết suy kém tinh thần yếu đuối hãy dùng thuốc nầy thì tự nhiên tóc xanh và rất đen lại, có sức mạnh da thịt kết đặng, thường ngày thêm sắc giả trở nên trẻ.

Cách dùng: Người lớn mỗi ngày uống 3 lần trước khi ăn cơm nửa giờ, hoặc ăn rồi mỗi lần 1 muỗn ăn súp, lấy khuấy nước ấm ấm mà uống.

Giá mỗi ve nhỏ. . . . . 1$20 | Giá mỗi ve lớn . . . . . 2$00

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ỵ-sĩ VI-TẾ-SANH, kính cáo.

TIỆM BÁN HÀNG TƠ LỤA

Vi-Thành

N° 24, Rue Daingel — SOCTRANG

Bổn hiệu có trữ đủ thứ hàng Tàu, hàng Bắc thảo, hàng Anglé, hàng Huê-kỳ, bổn hiệu thường bỏ hàng theo kiểu kim thời nên dặng lòng bạn hàng thích ý, lại có bán khăn thêu, khăn rút đủ kiểu, giày nón nói tắt một điều là lại bổn hiệu chẳng thiếu món chi, có bán sỉ và bán lẻ, nên mỗi hàng tới lui liền liền, và vào ra thông thả, đã vậy mà bổn hiệu cốt chiều mỗi hàng, nên giá cả bổn hiệu tính rẻ hơn các chỗ, nên xin quí bà, quí cô, cần dùng món chi mau đến lỗn hiệu, thì bổn hiệu lấy làm trọng tiếp.

Chủ nhơn cẩn cáo

Kính cùng quí vị đặng rõ: ĐẠI ÍCH tại đại-lộ Tổng-đốc-Phương số 29, Cholon là một nhà rất nhiều xe-máy đạp, đủ màu, xe rất chắc chắn, nhẹ nhàng, như hiệu D. I. C. MALBROUCH AUTOMOTION TALBOT giá rẻ hơn các nơi.

Đèn SUCCÈS đủ kiểu treo và để bàn rất tiện, sáng không hiệu đèn nào sánh kịp.

Trẻ: Đủ đồ phụ tùng xe-máy, và đồ phụ tùng đèn Succès với máy mài xe-kéo, xe hơi và nệm xe-hơi.

Kính mời quí vị Lục-châu chiếu cố, bán rất rẻ, vì có nhiều lắm.

Hàng gởi theo cách lãnh hóa giao ngân. (contre remboursement).

Vị nào sắn lòng chiếu cố, xin gởi trước cho 5 đồng.

Chủ-nhân kính cáo.

ĐẠI-ÍCH.

29, Boulevard Tổng đốc Phương. — CHOLON.

NỘI HÓA

Tại tiệm tôi có bán:

Gạo trắng, trà Hue Lái-thiêu, nước mâm Liên-Thành, nước mâm hòn Phú-quốc, *(1 lít 1$70 ve litre 0$70, ve nhỏ 0$20)* thuốc rượu Thiên-thời *rất thần hiệu*, dầu Cù-là, Bột Long-xuyên, Savon Hảo-vỉnh, bánh Quốc-Nỗ, *mứt gừng dẻo sần....*

Xin mời quí ông quí bà đến mua giúp, ắt được toại lòng. Có người đem đến nhà.

NGUYỄN-KHẮC-HƯƠNG
22, Rue Lagrandière
Waterbase 222

Các thứ dầu hỏi của hãng Compagnie Franco-Asiatique des Pétroles thứ nào cũng tốt. Thứ dầu hỏi Con Cá (Le Pétrole Poisson) của hãng nầy cũng là dầu có tiếng trong hoàn-cầu. Giá đã rẻ mà thắp lại đượm. Lời vì hãy dùng thử mà coi thì chắc sẽ vừa ý.

Trong Lục-châu các tiệm thay mặt cho hãng Cie Franco-Asiatique des Pétroles đều có bán thứ dầu cá nầy.

TRINH-THÁM TIỂU-THUYẾT

THIỆN ÁC ĐÁO ĐẦU

Tác giả: TRẦN-QUANG-TƯỜNG (Vinhlong)

(Tiếp theo)

Cách ba ngày sau ông Lê-thanh-Tùng bị giết thì tờ « Tân-Dân » lại có đăng một bài:

Giải-thưởng 500.000 $

Từ ngày bọn Phi-Long ra đời mà sát hại thiên hạ đến bây giờ thì chưa có ai có đủ tài trí mà trừ khử bọn nó. Lúc trước bọn Phi-Long ở tại Kampot thì bị tay thầy Anh-Tuấn tán xét, sau lại chủ đồng của bọn nó lại giết thầy Anh-Tuấn mà trả thù, thầy Anh-Tuấn bị giết thì bọn Phi-Long lại còn lộng hơn nữa, như vậy mấy ông nhà giàu làm sao mà yên ổn đặng lo mà làm ăn. Không lẽ để cho bọn Phi-Long tung hoành một xứ. Bổn-quán anh em tôi cùng nhau chung cùng lại một số bạc là 500.000 $ để làm giải thưởng cho ai là người có tài trí mà chữa ra lành phần nầu trác Mạc-thiên-Hưng. Số bạc 500.000 $ hiện thời chẳng tôi đã gởi tại Đông-pháp ngân hàng.

Trần-Khải chủ nhà hàng « Au Chic »
Nguyễn-thanh-Long chủ tiệm lúa « Long-thành ».
Hùng-Sơn Armateur Kampot.
Sherlowa Rizerie Kampot.
Soudalan aicechetty Banquier Paom penh.

Lời tòa soạn. — *Mấy ông cự-phú trên đây vì thấy bọn Phi-Long giết người một cách rất tàn nhẫn nên cùng nhau đậu đâu lại một số bạc rất to để mà thưởng người nào có đủ tài trí mà tận sát bọn Phi-Long. (Bộ mấy ông cũng sợ!)*

Tin chót. — *Bài nầy vừa lên khuôn thì bổn báo có được tin ở Saigon cho hay rằng tay mật-thám trứ danh Võ-toán-Sơn ở bên Angleterre mới về, vừa nghe bọn Phi-Long làm dữ thì đã sửa soạn xuống Namvian mà ra trác bọn đó. Ngày nào Võ-toán-Sơn tới Namvian, bổn báo sẽ cho chư độc-giả hay.*

T. D.

Mạc-thiên-Hùng coi bài đó rồi thì cười và nói: Bộ mấy thằng cha nầy nó muốn vuốt râu cọp sao mà! À tại mấy lão muốn chọc ta đa nghe! Vậy để mấy lão sẽ coi ta. (1).

(1) Chắc có lẽ chư độc-giả có người hỏi: « Ủa Mạc-thiên-Hưng đi ra mặt mà lập nhà hàng sao số một-thâm lại không bắt cho rồi », Mạc-thiên-Hưng từ ngày giết được Anh-Tuấn rồi thì đổi đời tên khác mà ra buôn bán cho có chừng, vả lại anh ta tiền bạc rất nhiều thì ai chẳng biết gốc gác của anh ta, thì ai có dám cho anh ta là một tay ăn-cướp mà bắt trốc. Bà vợ nội-châu-thành Namvian thì có một mình nhà hàng của anh ta là thành-vượng hơn hết.

Quán Bạch-Long là chỗ tra hỏi của các hạng con người, ai nấy cũng đều được tiếp đãi rất tử-tế thì làm sao mà nghỉ « ông chủ » được.

Võ-toán-Sơn ra đời

Võ-toán Sơn, là một tay mật-thâm trứ danh đã bắt nhiều đảng trộm cướp rất tài, cai đánh lừng lẫy. Cách hai năm nay Võ-toán-Sơn lại xin phép nghỉ mà đi dạo chơi các nước. Viếng xong nước « Angleterre » thì chàng trở về Nam-kỳ. Về tới Saigon được vài ngày kế được tin bọn Phi-Long xuất hiện thì vào xin giấy tờ của ông chủ mình rồi thì sửa soạn đồ hành lý mà đi.

Từ ngày tờ Tân-Dân đăng giải thưởng 500.000 $ đến nay bọn Phi-Long dường như có ý sợ nên chưa nghe có động tịnh chi. Song mấy ông nhà giàu ở tại Namvian thấy đều lo sợ, nhứng với ai thì cũng bỏ nghĩ rằng bọn Phi-Long không dám hành hung, chớ còn một người chủ đồng mưu trí rất tài thì bọn Phi-Long nào có sợ ai. Song bọn nó chưa động tịnh chi là tại chưa gặp dịp đó mà thôi.

Một buổi chiều trước nhà hàng Bạch-Long thiên-hạ đang ngồi uống rượu trước hàng-ba, có hai người đội mang súng sáu bước vô nhà hàng lại một cái bàn mà uống rượu.

Ngoài cửa lại bước vô một lược bốn người, nhưng ba người thì ngồi một bàn, còn một người nữa lại ngồi riêng. Người lạ mặt nầy ngồi uống rượu một mình chẳng ngó tới ai cả, một lát lại rờ lưng và lấy ra một khẩu súng sáu rất lớn rồi đút xuống bàn mà coi đường như xem xét coi khẩu súng mình có đủ đạn không, coi xong rồi lại đút liền vô lưng dường như sợ người ta thấy. Nhưng sợ mà cũng không khỏi, có một người ngồi gần thấy vậy mới hỏi: « Chà! coi bộ bảy tư nầy cũng để phòng giữ mình một cách quá chắc hỏ ». Người lạ mặt cười và nói: Phải vậy mới được chớ, ai biết rằng ai thương ai ghét.

(Mai tiếp)

Thuốc thụt **INJECTION PEYRARD**

thứ thuốc thụt nầy chữa ra đi tiểu ai cũng nhận là linh-nghiệm hơn các thứ khác.

Bệnh bịnh-lậu, mới hay lâu điều khỏi cả.

Trong 232 người Arap thì 231 khen hảo ý như nhời phúc-đáp của các trong Algier đem tại các nhà thuốc có danh tiếng

---

C. J. BONNET

HÃY NÀI CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NẦY

KHI CHỤP TÔN MUỐN MUA HÀNG LỤA

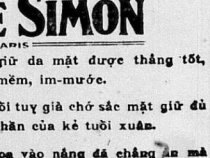

Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan, suy kém, mất cả tinh-thần của trẻ mạy xanh.

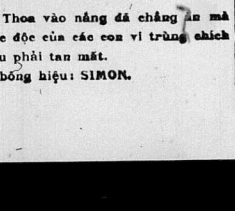

Dùng CRÈME hiệu SIMON

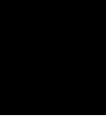

CRÈME SIMON

PARIS

vẫn giữ da mặt được thắng tốt, diệu-mềm, im-mướt.

Tuổi tuy già chớ sắc mặt giữ đủ tinh-thần của kẻ tuổi xuân.

Thoa vào nắng đá chẳng ăn mà nọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất.

Phấn và Xà-bông hiệu: SIMON.

合 Ba-Hiệp 百

Galvanoplastie - Lanetterie

186, rue des Marins — CHOLON

Bổn-hiệu mới lập ở đường Marins, số 186 Cholon có rước thợ ở bên Mỹ-Quốc qua đặng tạo chế các món đồ xi vàng, xi bạc, xi đồng, xi nickel văn văn..... và có bán các món đồ xi bạc như là: đèn để bàn viết, chén bác về cuộc đãi tiệc, bình bông, khuôn hình, đồ vật, để làm kỷ niệm, và nhiều món đồ vật dụng trong nhà, rất tốt và rất tinh xảo.

Bổn-hiệu cũng có người thiện nghệ coi con mắt và có máy bên Mỹ-quốc để mài kiến vệ-sanh cho hiệp nhãn lực là kiến cận thị, viễn thị, kiến nhãn. Vì con mắt là đều cần nhứt của con người, nếu không coi kỹ lưỡng thì phải sợ hại về sau.

NHÀ BÁN BỐ PHỤ TÙNG XE-HƠI

COMPTOIR CHOLONNAISE

Đường Tổng-đốc-Phương, số 86, Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu: **MICHELIN**

DẦU SÁNG DẦU NHỚT đã hiệu

Chúa nhơn là người Annam, chẳng dè làm được vừa lòng các quí ngài vì siêu giá cả đã sự tiếp rước.

Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho, đặng hiệu sức hết lòng cậy tạ.

Háy hút thuốc

JOB

Muốn chữa khỏi bịnh

Sốt-rét-cách-nhật và bịnh

SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC

nên dùng thuốc

QUINOFORME

Thuốc-ống, Thuốc-viên và Thuốc-bánh

Chất hoạt học độc-nhất đứng ở trong các thuốc-độc Dược-phẩm

Gửi bán ở các hàng thuốc tây.

Laboratoire LAGROU, 37, Rue Pajol, PARIS

SÁCH CỦA NGUYỄN-THANH-KHIẾT

M. Nguyễn-thanh-Khiết mới ra một cuốn sách luật, bằng chữ quốc-ngữ sách ấy bán tại nhà Mme Thanh-thị-Mẫu ở tại chợ mới Saigon (đường d'Espagne số 186).

Giá mỗi cuốn là . . . . . 1$30

Ai mua tại Saigon, M. Khiết bớt cho 0$30.

Người nào có lòng mua sách của M. Khiết xin gởi mandat-poste 1$30 cho M. Nguyễn-thanh-Khiết 79 Rue Lagrandière Saigon; người mua khỏi chịu tiền gởi sách.

M. Khiết không bán chịu và không bán contre-remboursement, vì bổ tốn đồng bạc hiếu dư.

Xin người lãnh sách bán cho M. Khiết bán theo giá của M. Khiết định trong lời rao nầy.

Cẩm ơn

Muốn bán một mieng đất ở tại làng Chí-hòa gần bến đất Thánh chà (đường trường đua đi lên, phía tay mặt).

Diện tích miếng đất 4y được một mẫu.

Ai muốn mua xin đi nơi nhà số 263, Boulevard Bonnard Saigon.

TIỂU-THUYẾT

« Chất phận linh đinh » cuốn thứ nhứt của ông Hồ-biểu-Chánh đã xuất bản

Giá mỗi cuốn . . . . . 0$45

Mua sỉ về bán lại có hoa-hồng. Xin gởi thơ cho M. Nguyễn-khắc-Nương, Chủ-nhiệm nhà in « Nguyễn-Khắc » 109, Rue La Grandière.

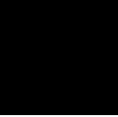

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rắt da như xà-phòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa, vì rằng nó không thâm nước, nó khó mài cho nên dùng được đến hết, không phí phạm chút nào.

Garage Tứ-Hứu

N° 88, rue Legrand de la Liraye
Dakao-Saigon

TELEPHONE N°.....

Hãng Tứ-Hứu sửa xe-hơi đủ các thứ máy.
Lốp muối, may nệm, áo nệm, mạng
Sơn xe đủ màu, đóng thùng xe.
Sửa đèn. Bán đủ phụ tùng.
Công việc làm mau và kỹ lưỡng.
Giá rẻ. Thợ máy thiệt khéo.
Hãng lập trường dạy Chauffeurs và dạy học máy. Lãnh soát đèn thì đặc có bằng cấp.
Xin đóng-bào chiếu cố

NGUYỄN-ĐÌNH-TRỊ
NGUYỄN-MINH-CHIỀU
sở công tự

VAN-HÒA

N° 88, Rue de Gocông -:- CHOLON

KÍNH BẢO

Hiệu **VẠN-HÒA** *nhuộm vải đen nhứt hạng tốt ở tại chợ* **CHOLON.**

Vải để nhuộm « **Con cá Kim-Ngư xanh** » *thì, đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai cũng đều rõ biết.*

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trở phai màu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ vải nơi tiệm i khác.

Bổn-hiệu có chế ra tấm thứ vải đen đều để nhận hiệu **VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƠN-HÒA** *và* **HIỆP MẬU.**

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhơn dùng dịp mà làm theo thức kiểu của bổn-hiệu đặng mà thủ lợi và cho chư-quí khách mua lầm, tưởng là vải của bổn-hiệu. Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư-quí khách rõ mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái hình chữ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

Mấy hiệu vải của Bổn-hiệu đều có cầu chứng tại tòa thương-mãi Saigon là:

1° — 3 con cá Kim-Ngư 3 màu
2° — 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3° — 1 con cá Kim Ngư xanh.
4° — Vạn Hòa con gà trống
5° — Vạn xuân Long, xe lửa
6° — Vạn Hòa chiếc tàu
7° — Vạn-xuân Long, bươm bướm
8° — Hiệp Mậu con ngựa đua

Telephone: 702

VẠN-HÒA Kính khải.

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

— Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54, *đường Pellerin.* — SAIGON

Dây thép nói số 748 — Tên dây thép: CRÉDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạng kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Lang-sa*, sanh lời 4 phần trăm (4%) mỗi năm.
— Nhận lãnh tiền gởi có sổ kỳ « TIẾT-KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số này để cho người tiền tăng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi số bao nhiêu cũng nhận.
— Nhận lãnh tiền gởi có hạng kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hữu sự xin rút ra trước hạng kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng kỳ vậy.
— Mua bán ngân phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây-thép.
— Lãnh trả bạc tháng cho học-sanh Annam đương du-học bên Tây.
— Cho vay có người chắc chắn đứng bảo-lãnh và có đồ bảo chứng hiện tại đó.
— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng hóa nhập-cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG vẫn lòng mà chỉ cho qui đồng bào biết rõ về công việc nhà Ngân-hàng hay là bằng buôn.

Qui ông:

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, Phủ-hàm, ở Gocông, *Danh-dự Hội-trưởng.*
TRẦN-TRỊNH-TRẠCH, Hội-đồng Hội-nghị-tư, ở Bạchiêu, *Chánh Hội-trưởng.*
NGUYỄN-VĂN-CỦA, Chủ nhà-in, *Phó Hội-trưởng.*
NGUYỄN-TẤN-VĂN, Nghiệp-chủ, ở Saigon *Quản-lý Hạnh-sự.*

MẤY KHI MÀ CÓ

1° Một sở đất đo được tám mẫu bảy ngàn thước tọa lạc làng Ninh-thạnh, tổng Hòa-ninh, tỉnh Tayninh ở dựa theo đường lên núi Điện-Bà, cách chừng sáu ngàn thước. Trên sở đất nầy có một ngàn năm trăm cây dừa, hai cái nhà cao cẳng và mười hai lò hầm than.

2° Hai miếng đất: miếng thứ nhứt đo được ba-trăm thước; miếng thứ nhì đo được một-trăm thước; cả hai tọa lạc làng Cam-giang, tổng Triêm hoa, tỉnh Tayninh, năm dựa mé sông Bến-kéo. Hai miếng đất nầy để dùng làm bến vựa cất, cây, hay là đá, thì tiện lắm.

Qui vị nào muốn mua hay là muốn mướn xin hãy viết thơ hay là đến tại bổn-quán ở đường Lucien Mossard n° 13 Saigon mà thương nghị.

LỜI RAO

Nhà đột « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà nầy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (tố Tây), trắng và đủ màu; gội nhuộm bên Pháp quốc, nên màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai, hàng trả 4 $ 00 một thước tây.

Lục-soạn láng-châu, trắng, từ 3 $ 00 tới 3 $ 20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, cạnh chỉ thiệt mình; từ 2 $ 00 tới 2 $ 80 một thước tây.

Lãnh thượng hạng, thiệt trắng, dệt rộng bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m80.— Giá 5 $ 20 một quấn.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trổ không dồi lông), khổ Bắc-thảo 6 $ 00 một quấn.

Lãnh đen (ba láng đen huyền, không trổ không dồi lông) khổ trung 5 $ 50 một quấn.

Cà-nèn hàng kẻ trắng tây, cầu dệt bằng tơ lụa, và có nhiều thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng-hải, rất tốt hơn hàng khác nhiều lắm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng có vàng tốt mà bán cho đồng bang ta đồng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là « tiền nghĩa nhi hiệu lợi ».

Vì muốn trì danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư qui khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho bổn tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho, theo cách giao ngân lãnh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt rẻ thể nào, thì mới chắc tin lời ra mắt không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà đột LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Bánh Bông lang trái Nho, có Beurre, có Vanille thiệt ngon. Năm cắt (0$50) một chục.

Xin mua lại hàng Bánh Quấc-Nữ, số 98 đường La Grandière. Ở xa mua nhiều gởi colis postal cũng được.

Compagnie Annamite d'assurance-automobiles

Công-ty hữu hạn đương trữ lập vốn 200 ngàn đồng bạc

ĐIỀU-LỆ DỰ-ĐỊNH
đã sắp ở Phòng văn quan Chưởng-khế E. Fays, ở Saigon

Những điều đại-khái theo luật buộc đã đăng trong Đăng Phán Công Báo (J. O.) N°. 10 bữa 2 Février 1929.

Vốn của Công-ty $ 200 000, chia ra làm 400 cổ-phần, mỗi phần là $ 500.—

Mỗi cốc tư trong mỗi cổ-phần nghĩa là $ 125.— khởi đóng lúc chia hàn.

Khởi tự thảo liền hàn kể từ bữa 1er Mars 1929.

Bạc đóng hùn và giấy xin hùn vô Công-ty mới lập đâu đó thăng cho Công-ty **VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG** *(Société Annamite de Crédit) ở số 54 đường Pellerin, Saigon; Công-ty nầy nắn lòng mà chỉ rõ thêm về Hội đương trù lập đây.*

MỘT PHO SÁCH HAY VÀ NGỘ

Chuyện tích xưa, ông bà mình truyền lại theo đời tân thời, càng ngày càng ít ai quên liền lần hết.— Ông Lê-văn-Phát, Đốc phủ sứ, thường thọ ngự đằng Bội tinh và hàng lâm, trong khi rảnh, có lượm lặc mấy lời truyền ngôn hay làm ra một pho sách, đặc hiệu là: « Les Contes et Légendes du Pays d'Annam ». Viết bằng chữ Pháp, văn chương đặt để một cách tiêu-lao, dân đời người Pháp cũng phải lắng khen. Sách ấy nói về chuyện Annam soạn giả người Annam, nên Annam đâu học lí coi thì thông hiểu mau. Rất có ích cho người Annam.

Annam ai cũng nên mua một quyển trước cho con cháu biết luân lý xưa của Annam, học cách đặt để theo Pháp, sau giải khuây một buổi.

Giá mỗi cuốn.....1$20
Bán tại Imprimerie de l'Union Saigon

SẮP MỞ

Manufacture de Tabacs

NAM - KỲ TRUNG - HUẾ YÊN - THẢO CÔNG - TY
214-224, quai de Belgique -:- SAIGON

QUỐC HÓA

Kính thỉnh đồng-bào quí tử Nam minh quan cô. Bổn hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Xin quí ngài hạ cố cho chúng tôi tấn lộ chừng nào thì bổn ích cho quí hương mình chừng nấy.

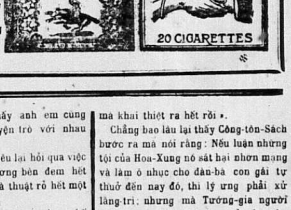

Feuilleton N°. 246

TIỂU-THUYẾT

THẤT HIỆP NGŨ NGHĨA

七俠五義

HỒI THỨ SÁU MƯƠI BẢY

Hoa-Điệp chánh pháp, Triển-Chiêu cưới vợ. Song-Hiệp tiến hành, Vinh-tu bàn chữ.

(Tiếp theo)

Chẳng bao lâu đã thấy Công-tôn-Sách với Hàng-Chương trở ra, vừa đến nơi cửa Trà-phòng, thấy Trương-lão-nhị đắc Đặng-cửu-Như, đứng chờ tại đó. Còn Đặng-cửu-Như vừa thấy mặt Hàng-Chương thì vội và bước tới xá dài xuống mà nói rằng: « Hàng-bá-bá, châu kính mừng bác đó. »

Hàng-Chương quên phứt Đặng-cửu-Như, thấy cách ăn mặc đàng hoàng, thì tưởng là con cháu của nhà quan; nên cũng vội vàng đáp lễ lại. Đến khi thấy Trương-lão-nhị thì mới nhớ trước lại, liền hỏi rằng: « Ủa! Hai người sao cũng ở đây? »

Bạo-Hưng bèn đem việc mình gặp hai người ở tại tửu-lâu, đắc về Khai-phong phủ, Bao tam-công-tử lại vâng theo Tướng-du, nhận Đặng-công-tử làm con nuôi, đâu đuôi các việc thuật hết một hồi.

Hàng-Chương nghe nói, mừng rỡ chẳng cùng; vừa đi vừa nói chuyện, đã tới công-sở mà không hay, vào đến nơi thì thấy tiệc rượu đã dọn sẵn rồi; ai nấy bèn mời nhau vào tiệc, khi ngồi xong, Công-tôn-Sách bèn nói rằng « Tướng-gia thấy Hàng-huynh thì mừng lắm, người dặn dò tiểu-đệ lo đặt một bổn tấu-chương, đại để phải lấy sự Hàng-huynh bắt được Hoa-Xung và áp giải về Kinh mà làm đề-mục, đặng sáng mai nầy người đem vào trào mà dâng cho Thánh-thượng ngự tường; tôi đâm chắc rằng hễ bổn-tấu ấy mà dâng lên rồi, thì ắt Hàng huynh sẽ có tin lành. »

Lư-Phương nói: « Việc gì cũng phải nhờ cỏ hiền-đệ phò trì. »

Công-tôn-Sách nói: « Ấy cũng là do nơi tài đức của Hàng-huynh và lòng dạ nhơn từ của Tướng-gia cùng Thánh-thượng đó mà thôi, chớ như tiểu-đệ đây mà có ơn gì. »

Rồi đó Hàng-Chương lại khiến người ra thỉnh Long-Bảo vào, anh em đều xúm lại ra mắt nhau; Hàng-Chương bèn đứng giữa giới thiệu từ người và nói rằng: « Xưa rày cũng nhờ cỏ Long-huynh khó nhọc, khi nầy tôi đã có bẩm với Tướng-gia rồi, để chờ công việc cho xong rồi sẽ trở về cùng chẳng muộn chi; còn những bọn sai-dịch đi theo hộ tống về vụ áp giải Hoa-Xung thảy đều được thưởng. »

Long-Bảo nói: « Kẻ tiểu-nhơn nầy cũng nhờ cỏ nhi-lão-gia và tứ-lão-gia, mới bắt được Hoa-Xung mà bảo cứu tiếc hận, thì binh-sanh của tôi cái chỗ muốn cũng đã đủ rồi. »

Còn dương ăn uống và chuyện vãng với nhau, bỗng thấy Bao-Hưng chạy ra nói rằng: « Tướng-gia dạy dẫn Hoa-Xung vào chốn công-đường cho người trả thẩm. »

Công-tôn-Sách nói: « Vậy thì Vương, Mã, Trương, Triệu nghe nói, liền đứng dậy đi dẫn Hoa-Xung đem vào công-phủ.

Còn ngoài nầy mấy anh em cùng ngồi lại ăn uống chuyện trò với nhau như trước.

Nam-Hiệp Triển chiêu lại hỏi qua việc Hoa-Xung. Hàng-Chương bèn đem hết đầu đuôi gốc ngọn mà thuật rõ hết một hồi.

Còn dương bàn luận với nhau, kẻ thấy bọn Vương, Mã, Trương, Triệu đều ra một lượt, mà Triệu-Hổ thì vừa đi vừa nói liền rằng: « Cái thằng làm sao mà nhơn-phẩm đã tốt mà lại có đởm lượng hơn người; ngặt có một điều là nó làm việc không được đoan chánh thiệt là đáng tiếc. »

Mấy anh em đều hỏi: Sao? Tướng-gia thẩm tra việc ấy thế nào?

Vương-Triều và Mã-Hớn đồng nói: « Có cần gì phải tra thẩm nữa đâu, vì thằng ấy tự nhiên nó đã thừa nhận mà khai thiệt ra hết rồi ».

Chẳng bao lâu lại thấy Công-tôn-Sách bước ra mà nói rằng: Nếu luận những tội của Hoa-Xung nó sát hại nhơn mạng và làm ô nhục cho đàn-bà con gái tự thuở đến nay đó, thì lý ưng phải xử lăng-trì, nhưng mà Tướng-gia người cũng lấy dạ nhơn từ mà xử nhẹ cho nó một chút là định án trảm quyết vậy thôi ».

Long-Bảo nghe nói như vậy thì lấy làm khoái chí, trong lòng phỏi phới biết bao.

Sáng ra bữa sau, Bạo-Công vào trào, dâng bổn tâu lên. Thiên-tử trong lòng vui đẹp, lập tức cho triệu Hàng-Chương vào trào kiến giá, rồi cùng phong chức Hiệu-hủy cho Hàng-Chương; còn tội Hoa-Xung thì y theo lời nghị; Hàng-Chương liền lạy tạ ơn vua.

(Mai tiếp).

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIẾT.
13, Rue Lucien Mossard. — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỢ.

VIỆT-NAM TỔNG-HỘI PHU

府會總南越

(Maison des Associations Annamites)

Trình các Ngài,

Việt-Nam Tổng-Hội Phủ, tục kêu là nhà Hội-quán chung mà đồng-bang ta thuở nay ao ước, nay đã thấy khởi-đoan, là dựng đặng viên đá đầu tại Parc Maurice Long, tục kêu là vườn ông Thượng, nèm về góc đường Taberd với Verdun. Chỗ nầy ai có đến dự lễ dựng viên đá đầu hôm chiều bữa 11 Janvier 1929, chắc cũng đều cho là phong-cảnh : tuy là ở chốn phiền-hoa mà có vẻ thanh-tịnh, chốn thiền-thị mà có mùi huyền-vũ.

« *Có cây trăm thước, có hoa bốn mùa* ».

Nếu vậy thì đồng-bang ta vì có hạnh-phước lắm mới gặp đặng chỗ nầy là chỗ nhờ quan Thống-đốc Blanchard de la Brosse giùm xin Hội-đồng Thành-phố Saigon chuẩn cho Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Tri-Thể Dục hội, đặng có lập ra Việt-Nam Tổng-Hội Phủ.

Hội Đức-Tri-Thể Dục tính cất một tòa nhà nguy-nga lộng-lẫy, ba tầng lầu, đã rộng lại dài, theo kiểu đền đài Annam mà có đủ nghi-tiết theo kim-thời và theo tôn-chỉ của các hội : có phòng-việc cho các ông Hội-trưởng và các vị Từ-bàn, có phòng cho các hội nhóm riêng và nhóm chung, có kho sách về luân-lý về văn-chương về thể-thảo, có phòng thông-tin về cuộc nông-cổ trong xứ, có phòng thông-tin về cuộc thanh-niên du-học, có phòng chứng đồ cổ-tích, có phòng tiêu-yến và đại-yến, có phòng nghỉ đầu-hang và siêu-hang, có phòng đành trái lần tầy và đành bài tây, có sân đành trái lần Annam và đành cờ người Annam, vân vân.

Lập đặng như vậy thì các hội sẽ có một tòa đình-liêu xứng đáng hầu rước vương-tôn qui khách các nước, lại có chỗ rộng-rải mà tế-tựu cùng nhau đặng có đàm-luận về các cuộc tấn-hóa trong xứ. Nhóm thường thì ý hiệp tâm đầu thường có, ý hiệp tâm đầu thường có thì thêm thân thêm thiết với nhau nhiều, thân thiết nhiều thì dây liên-lạc càng bước chặt, thế thì đồng-bang ta sẽ có đủ sức mạnh mà đỡm-đương trong thế-cuộc.

Thuở nay cũng vì Annam không có nhà hội lớn nên các Hội phải chịu thiệt-thòi nhóm nhau trong phố-phường học-hẹm, thì lấy làm lúng-túng quá, thử nhứt là mấy kỳ đại hội, hai ba trăm người hội-viên nhóm nhau chỗ chật hẹp nực nội quá, phải bỏ về bớt thì lấy làm buồn cho các hội lắm. Có khi muốn đãi tiệc, muốn bày cuộc xướng ca thì phải lo đi mượn nhà rộng dịnh lớn thì cũng có trắc trở nhiều chẳng phải dễ.

Chi như người Pháp-lan, cũng là người ngoại-quốc như Ấn-độ, Huế-kiều, Hồng-mao v. v., thì người ta mỗi nước có dinh-thự, có nhà hội, có chùa, có nhà thờ tại châu-thành thì tiện dùng cho người hiệt hao.

« Còn phần Annam mình, có một lần kia hị người Huế-kiều nói ngay mặt mình phải tủi lòng, là Annam lúc đó sửa soạn đãi quan Tổng-thống Albert Sarraut thì người Huế-kiều cũng sửa soạn đãi vì thượng quan ấy, mà Annam mình mượn nhà chưa được thì người Huế-kiều bèn nói rằng : « Annam muốn đãi quan Tổng-thống mà không có nhà mà đãi, vậy thì để cho người Huế-kiều đãi trước mà ». Chừng nào Việt-Nam Tổng-Hội Phủ khánh-thành rồi, thì sợ gì ai nói câu đó.

Tôn phí dựng nên Việt-Nam Tổng-Hội Phủ tính phỏng ước chừng đôi ba chục muôn bạc, thì ông đại-phú gia Trần-trinh-Trạch đã xướng suất chịu cho trước hai muôn rồi ; vậy nếu có được mười ông, hai chục ông như ông Trần đại-nhơn vậy thì đủ số tiền dùng. Hồm nay cũng có nhiều vị đại-phú và tiểu-phú đã theo gương ông, người chịu cho 5 ngàn, người thì một hai ngàn sấp lên. Ít bữa nữa ban trị-sự hội Đức-Tri-Thể-Dục sẽ phái người của hội đến nhà các bực hào-phú mời các ngài dự cuộc tổn-phí xưng với nghĩa-vụ nầy là xin các ngài gia tâm xuất bổn cho khả khả hầu dựng xong Việt-Nam Tổng-Hội-Phủ cho rỡ ràng xứ sở quê-hương mình. Chừng nào ban trị-sự đến viếng các ngài thì xin các ngài hết lòng cổ-cập cho Annam mình đắc kỳ sở nguyện, nhược bằng các ngài bỏ qua dịp may-mắn nầy thì không đủ số tiền chi-dụng, thì nhà hội-quán Annam hỏi còn bị lỗ mo-hồ hoài hoài, thế thì thiệt lòng cho các nhà kiến-thức đã nhiệt-thành gia-công lo lắng về vụ tiến-hóa trong nước nhà từ ấy những nay.

Hội Đức-Tri-Thể-Dục còn hao hao nhiều cuộc đại khái nữa, các ngài đã dư biết, nên chi hội xin các ngài giùm-giúp cho tận-tình : « Một cây làm chẳng nên non, nhiều cây giùm lại nên hòn núi cao ».

Thứ nhứt, như các ngài có lòng sốt-sắng thì dựng chờ ban trị-sự Đức-Tri-Thể-Dục đến nhà, xin các ngài biên thơ cho ông Hội-trưởng biết các ngài những ai chịu cho bao nhiêu thì ban trị-sự chúng tôi lấy làm mừng rỡ bội-phần vì đặng phép biên sổ ghi tên, ai chịu trước ghi trước, chẳng nại số tiền cho nhiều hay là thường. Chừng nào chúng tôi liệu vừa đủ số tiền dùng thì chúng tôi sẽ đăng sổ thâu vào các báo cho nhơn dân trong lục-châu hay biết mà mừng với chúng tôi, hầu mỗi người trong bọn chúng tôi và trong lục-châu tri-ân của các ngài.

Chúng tôi đám nghĩ rằng trong quê-hương ta, kể vừa nam phụ lão ấu, chẳng có một người nào là không khoái-lạc về cuộc khởi-đoan đặng cái nghĩa-vụ dịch-đáng trọng-đại nầy.

Hướng chi các ngài xem báo Tây Nam cũng rõ thấy nhà-nước đã sắp trọng-dụng hội Đức-Tri-Thể-Dục, vì Nhà-nước đã hiểu thấu cái sở nguyện của hội hễ xướng ra đều nào cũng là ích quốc lợi dân và tinh-lý trong mục-đích của hội chỉ lo vận mạng nước nhà cho hợp với thời-thế và hợp với tinh-lý trong việc chánh-trị của Nhà-nước vậy.

Ít hàng cáo rao cho trong lục-châu để ý và xin chư độc-giả miễn chấp tệ hội thô thể bao nhiêu lời quê-kịch với đồng-bang vì tấm nhiệt-thành với quê-hương mình vậy.

TRẦN-TRINH-TRẠCH, *Hội-trưởng.*
LƯU-VĂN-LANG, *Phó hội-trưởng.*
HỒ-VĂN-KÍNH, *Phó hội-trưởng.*

Ban trị-sự Nam-kỳ Bổn-quốc Đức-Tri-Thể-Dục hội.
Saigon, Janvier 1929.

La maison des Associations Annamites de Cochinchine

VIỆT-NAM TỔNG HỘI PHU

府會總南越

Tôi ký tên tờ nầy _____
ở làng _____ tổng _____ tỉnh _____
chịu cho sở bạc [redacted]
đặng giúp cho hội Nam-kỳ-Đức-Tri-Thể dục cất nhà Việt-Nam Tổng Hội-Phủ tại vườn Maurice Long tục kêu là vườn Ông Thượng.
Tôi sẽ đóng số bạc nầy tại Đông-Pháp Ngân-hàng.
Tờ nầy làm tại _____ ngày _____

TÌNH SỬ

Dịch chuyện Tàu

HỒI THỨ MƯỜI

Tinh linh

Trần-Thọ qua ở Nghệ-châu, vẫn một tay văn-sĩ, chàng cưới một nàng kia làm vợ, chưa làm lễ thành-hôn, chẳng ngờ chàng bị bịnh phung, là chứng bịnh bất trị, phụ-thân nàng kia lo sợ, khiến mai-nhơn tới nhà Trần-Thọ từ hôn, (từ tuyệt hôn ước) nàng kia khác lúc ngày đêm, cứ khỏ khất phụ-thân nàng mà nói : Thưa cha..... phận gái đành lòng gả bán, là vợ của người, tay văn-làng có bịnh mọc đầu, cho từ hôn phi nghĩa, vậy trẻ x'n g'ữ của từng nhứt, nên nỡ chỉ một đời chồng, nếu cha từ tuyệt văn-lang đi, thời trẻ không sống làm chi mang nặn, phụ-thân nàng nghe nói thảm thiết, phải cho nàng về nhà chồng, Trần-Thọ thấy văn-nhơn về nhà, phải lánh ở ho phòng giữ mặt, vì chàng nghĩ trong mình có bịnh, chẳng dám gần bên vợ khó lòng, nàng kia biết ý vợ rồi, chẳng có lòng buồn g'ận, gái có chồng mà loan phòng chích gối, đã trót ba xuân, huống chi nàng chăm lo mọi việc trong nhà, chẳng khi nào b'ếng nhác. Trần-Thọ thấy vậy cảm cảnh, cả đi lòng thương vợ ngậm ngùi, đoạn Trần-Thọ nghĩ chừng bịnh của chàng, không thể nào nhờ được, nếu chàng sống ngày nào thời vợ chàng khổ ngày nấy, trong dạ không đành, thà chàng l'ấy sự chết cho xong, đặng vợ chàng có bề cất g'á, chàng nghĩ vậy cam lòng tự tận, lén mua một vị Thạch-in g'ấu đi (Thạch-tín tức nhân ngôn) người vợ xem biết ý tứ của chàng, lén uống vị thuốc độc (thạch-tín) phần nửa, vì vợ chàng muốn chết theo chàng một lượt, mà không dám nói ra, chẳng ngờ cô vợ l'ên chồng, uống thuốc độc không chết, bởi vì uống thuốc nào miếng thì thả ra hết, chẳng trăng độc chết nàn, tới đó vợ sau. Trần-Thọ lần lần hết bịnh, vợ chồng cùng nhau phối hiệp, sắt tác tới l'ứa, Trần-Thọ hạnh phước thế nầy bởi vợ chàng có lòng tr'nh l'ết, sách có câu : « thiện có thiện báo » thật như câu nói chẳng lầm.

Mal de Dos et Troubles Urinaires

Voici des signes importants pour reconnaître la faiblesse des reins et voici le traitement qu'il est utile de suivre si vous éprouvez des douleurs sigües ou sourdes dans le dos.

Du même il vous soumettre des troubles urinaires avec urines troubles, foncées ou qui déposent, n'hésitez pas à employer les Pilules Foster. Bien des douleurs et des signes inquiétants ont disparu, grâce à elles d'une façon rapide et définitive.

Elles sont excellentes contre la gravelle, la cystorrhée et l'inflammation de la vessie. Plusieurs médecins les ordonnent avec brillance.

PILULES FOSTER

pour les Reins et la Vessie

En vente Pharmacies et Dépôts

HÈ MUA DAO THÌ PHẢI COI CHO CÓ CON DẤU NÀY

khắc vào lưỡi dao

thì mới thiệt là dao tốt.

Dùng nó thì thiệt là bền

PACHOD Frères & Cie. — Lyon

BỊNH ĐAU MÁU – MÒN MỎI YẾU MỆT HƯ NHƯỢC MẤT KHÍ SỨC LIỆT MỎI GÂN CỐT

Các quí-vị mệt sức, nhọc lòng nhọc trí, mất-gan dạ, không muốn làm chi hết. Có làm chuyện vì thì càng nặng coi khó. Ăn uống không ngon, tối ngủ chẳng yên, làn lộn hay có chiêm bao thấy đều quái gở. Tri thấp lớn xôn, quên trước quên sau, mất tin cậy lấy mình, lo hề hoài, trông đến chuyện nào thì cũng buồn. Tuy vậy chớ không hề chi, vì là trong mình mệt mỏi xấu xan yếu nhiệc, nếu nhờ uống thuốc ngọt

L'ELIXIR ZIDAL

của quan lương-y OMNÈS

thì Khoẻ mạnh, sực lực hườn sanh đủ cả

Nhờ thuốc ấy, mà gân cốt êm ái hết bứt rứt, ngủ an giấc, ăn uống biết ngon. Tri hết sáng lại, hệt lo hết sợ. Mình chắc ý biết tin cậy lấy sức mình Tri thức có lại, nghĩ xa thấy rõ, sức lực cô thêm gân chuyển bằng mười, việc chi coi làm cũng dễ.

Giá mỗi ve : 11 fr. 50

Cả sách nhỏ chỉ biểu rõ đủ điều, có lời bình nhơn và lương y khen nhiều chắc, gởi theo hai bằng Spécialité Neurologique du Dr Ballan, 11, Boulevard de Strasbourg, PARIS

CÓ BÁN CÙNG CÁC NHÀ THUỐC

THỜI-SỰ CẨM-NANG

1929

Sách **Thời-sự Cẩm-nang 1929**, *đã gần in xong. Nguyện vì sớ sách in ra tùy theo số người mua mà thôi chớ không có in dư nhiều, nên qui ngài nào có cần dùng mua xin viết thơ cho* **Bổn-hiệu** *gần rồi thời* **Bổn-hiệu** *sẽ gởi xuống liền.*

Giá một cuốn là..... 2$50
Thêm tiền gởi..... 0.35

Thơ và mandat gởi cho :
M. NGUYỄN VĂN-CỦA.
Imprimerie de l'Union.
42, rue L. Necard.— *SAIGON*

CÁCH DIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM để chữa

BỆNH GIANG-MAI

bằng thuốc bánh

SIGMARGYL

Thuốc **SIGMARGYL** trắc có ba thảo hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang-Mai, thuốc **SIGMARGYL** này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tồn-thương, cả các thời-kỳ của Bệnh Giang-Mai. Không quan-ngại gì, không tồn-hại gì đến tì vị, thuốc này là một thứ thuốc trắc hay, có các tay thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công hiệu.

THAY ĐƯỢC THUỐC TIÊM

Chế ra tại
LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
số 2, Place du Théâtre-Français - PARIS

Thuốc **SIGMARGYL** bán tại các hãng bào-chế tây ở thuộc-địa.

Trong nhà trong cửa ai ai cũng phải có sắng

THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA

đặng Khỏi cổ cou nit đi học. Khi có ông già bà cả ra vô, Cũng có người phải đi ra tới sở làm,

THI ĐEM THEO TRONG MÌNH

hoặc ngậm chơi ong cũng thong hơi Khoẻ bịnh,

hoặc ngậm mà trừ bịnh, như Khi sổ mũi, đau cổ, một thở, ho đàm, tức ngực, vân, vân.

MÀ NHỨT LÀ PHẢI NHỚ dùng lấy một thứ

THUỐC HƯỜN
PASTILLES
VALDA
mà thôi

vân đương trong hộp coi trên nhãn phải có hiệu cây

VALDA
với TRIỆT PHỈ

Giờ tắm hầu kề. Bé lặng năng chang chang :
Cuộc vui chơi nơi bãi biển. Thoán bườm bườm trước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẺ BÀI HẠT

Dường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRÀI QUA, há chẳng

nên mượn máy « **KODAK** » chụp làm dấu tích !

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « **KODAK** » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE

Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư-tôn chọn lựa.

Thuốc PEPTO-KOLA ROBIN

(Peptone, Glycérophosphate et Kola)

Là vị thuốc rất đại bổ không thứ nào bì kịp, chế riêng cho mấy người nào ăn cơm không ngon, ngủ không đặng yên giấc, hay là mệt nhọc vì làm công chuyện nhiều.

Thật là một thứ rượu mùi vị rất ngon ngọt.

Mỗi khi dùng cơm rồi uống một ly nhỏ thứ rượu nầy thì mau phục sức mạnh lại.

Có gởi bán tại các nhà thuốc.

Xin xem cho kỹ cái hiệu

Laboratoires Maurice ROBIN, 13, Rue de Poissy, PARIS

và đừng chịu thứ nào khác hết.

VIN TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỪU *của Lương-y* **RIF** *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là vị đại bổ gân cốt cùng là trần kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khi lực suy giảm mà thấy ngày xuân đã thân mến, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cử lăn thành đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trần kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THUỐC MIỄU

Capsules de Santal Saloté Thomas

TRỊ BỊNH ĐAU LẬU

Khi trước ông Lương-y Henderson có chế một thứ thuốc hiệu là Đông-phương Thần-truyền Santal Citrin tinh.

Trong tờ « Times-báo » tháng Juin năm 1866 (tương thu 6/1, ông Lương-y ấy có đăng một bài Diễn-thuyết như vầy:

Thuốc nầy hay hơn thuốc Copahu và Cubèbe nhiều, nó có hại mà mùi thơm thì, đều uống hao nhiêu cũng không phại ti, uống nó rồi cải mùi nước đái phải khác đi, nó trong nội ngày sẽ thấy hiệu nghiệm.

Thứ thuốc Saloé của Y-viện đều dùng nó đã đặng 30 năm nay, uống nó vô thì lợi-tiểu, bổ-thận.

Trong thứ thuốc hoàn nầy có nhồi vị Saloé vào trong Santal tinh, làm cho hai vị thuốc nhập làm một, mà trị lậu đương cùng là bổ thường kẻ trai tráng.

Thuốc nầy để uống làm, bỏ vào bụng rồi thì mau khan.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống từ năm hoàn cho tới mười hoàn thì chắc khỏi bịnh lậu, bất kỳ là một gì phải mạnh rồi.

Tại tiệm thuốc *Pharmacie Principale* của ông *L. SOLIRÈNE*, B. sĩ-hoá-học-sư và nhứt hạng bào chế y-sanh, người nhứt Hội, Saigon, có bán.

Nhổ dầu PETROLE HAHN mà tóc của tôi đặng sạch sẽ và mịnh màng.

LỜI NÓI THẬT:

Xà-bong NGUYỄN-HỮU

TỐT MÀ GIÁ RẺ

Đại-lý nội cõi Đông-pháp

L'Union Commerciale Indochinoise & Africaine

Hãng ngành ở: **Saigon, Pnompenh. Haiphong, Hanoi, Namdinh, Benthuy, Thaibinh, Yunnanfou. Tourane, Hue, Quinhon, Nhatrang. Donghoi, Thuxa.**

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông (Tỉnh-thành — Đường Đại-Tân Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Praire số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ưng nghiệm như thần, danh tiếng lẫy lừng trong ngoài đều biết, các chừng ho dùng đến ắt hẳn, không sai, tánh thuốc chẳng hàng chẳng táo đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chữ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, đàm nhiều nỗi sẵng, lại huyết ho lao ho tồn, con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nẩy, phổi sanh lao nhiệt, tắc tiếng, lối tức, sóc hông hoặc lớn tuổi bịnh ho, cả thảy các chừng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì đặng an nhiên vô sự mạnh mẻ như thường. Ăn ngon ngủ ngon rõ ràn giá một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng có thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng hạ cố mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có câu chừng nơi tòa kẻo lầm, thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lẽ nầy có kẻ vì tham tâm chế thuốc bậy ba, ngoài làm hộp ve, toa, nhãn đồng hịch của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp làng mà gạt thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giờ đồng hồ uống 1 lần, như bịnh giảm thì thuốc cũng phải giảm, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọt từ 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọt, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọt từ 11 tuổi đến 16 tuổi uống nửa muỗn café như chừng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hết bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa nghỉ hoặc ra trở nầy sự kiêng hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là . . . . . 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là. 0 40

HÃNG MOREL VÀ CÔNG-TY

KỸ NGHIỆP CHO HÃNG

ETABLISSEMENTS INDUSTRIELS DE SAISON

1, Rue d'Agot. — SAIGON

Hàng làm gạch bông và gạch bằng xi-măn cẩn đá cẩm thạch đủ thứ màu xinh đẹp và chắc vô cùng.

Nội Đông-Pháp duy có một hãng nầy biết cách làm gạch theo kiểu cách kiêm-thời và máy móc làm gạch cũng đều là đồ tân chế.

NHÃN HIỆU NẦY LÀ DẤU RIÊNG CỦA BỔN-HÃNG

VATRÈNE-105

Thuốc trị bịnh kiết.

Báo chế riêng cho trong miền nóng nực dùng là một thứ thuốc rất thần hiệu, mà lại hay hơn các thứ khác.

Sức thuốc nầy uống nó thì thấy mau hết hẳng hòi.

Độc quyền trong cõi Đông-pháp
Pharmacie Principale L. SOLIRÈNE;
Ở ngang nhà hát tây Saigon)

TÂY SẠCH UẾ TRƯỢC

giết chết cả loại ... trùng và vi trùng độc ác

GIÁ RẺ MÀ LẠI TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Giá mỗi chai nhỏ là: 0$50

Bịnh hư phong-lậu, Bịnh nhiệc gân, đau lắt-léo
Bịnh trái-khí bịnh nhứt trong gân cốt đau mình mẩy

thường trị khí nước đái tang độc trong máu
thường trị lành bịnh nhiệc quên nhứt gân, lắt-léo
thường trị hết bịnh hư phong-lậu, và hết đau mình

Xin quý vị nên dùng thuốc

URAZINE

Thuốc nầy hiệu nghiệm cũng là viêng hột tang ra hột
Có bán cùng các nhà bán thuốc

Thuốc Urazine chế luyện tại hãng

USINES du RHONE
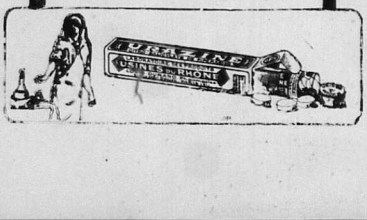
Xin để biết cho chắc là thuốc hay tốt